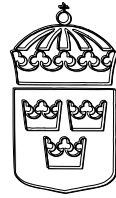

Regeringens proposition

2011/12:128

Tillämpning i fråga om Libyen av lagen (1996:95)
om vissa internationella sanktioner

Prop.
2011/12:128

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 22 mars 2012

Fredrik Reinfeldt

Carl Bildt
(Utrikesdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen begär regeringen att riksdagen godkänner beslutet att tillämpa lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner (sanktionslagen) i fråga om Libyen.

Förenta nationernas säkerhetsråd antog i februari, mars, september och oktober 2011 resolutionerna 1970, 1973, 2009, 2016 respektive 2017 om sanktioner mot Libyen. För att genomföra säkerhetsrådets bindande sanktionsbeslut antog Europeiska unionens råd under 2011 rådsbeslut 2011/137/GUSP om sanktioner mot Libyen, ändrat genom rådsbeslut 2011/178/GUSP, 2011/625/GUSP, 2011/729/GUSP och 2011/867/GUSP. Därefter har säkerhetsrådet antagit även resolution 2040 (2012).

Vad rådet beslutat inom ramen för rådsbeslut 2011/137/GUSP, med ändringar enligt efterföljande ändringsbeslut av rådet, har i allt väsentligt genomförts genom EU-förordningar om restriktiva åtgärder mot Libyen. När det gäller vissa bestämmelser i rådsbeslutet om restriktioner för krigsmateriel och liknande produkter ställs det dock krav på ett nationellt genomförande.

Regeringen beslutade därför den 15 mars 2012 om tillämpning i fråga om Libyen av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner. Samma dag beslutade regeringen om vissa sanktioner mot Libyen. Åtgärderna innebär förbud mot att köpa, importera eller transportera krigsmateriel m.m. från Libyen. De innebär även ett förbud mot att leverera, sälja, överföra eller genom Sverige transportera paramilitär utrustning till Libyen. Beslutet att tillämpa sanktionslagen ska underställas riksdagen för godkännande.

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Ärendet och dess beredning	4
3	FN-sanktioner för internationell fred och säkerhet	4
4	Utvecklingen i Libyen	6
5	Genomförande av FN-sanktionerna inom EU	7
6	Nationellt genomförande av sanktioner mot Libyen och godkännande av regeringens beslut	8
6.1	Skälen för regeringens förslag och bedömning	8
6.2	Sanktioner som inte kräver svenska författningsåtgärder	9
6.3	Sanktioner som kräver svenska författningsåtgärder	10
6.3.1	Köp, import eller transport av krigsmateriel m.m. från Libyen	10
6.3.2	Försäljning m.m. av paramilitär utrustning till Libyen	11
6.4	Innebörden av meddelade föreskrifter	11
6.5	Ekonomiska konsekvenser	12
	Rådets beslut 2011/137/GUSP av den 28 februari 2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen	13
	Rådets beslut 2011/178/GUSP av den 23 mars 2011 om ändring av beslut 2011/137/GUSP om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen	17
	Rådets beslut 2011/332/GUSP av den 7 juni 2011 om ändring av beslut 2011/137/GUSP om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen	19
	Rådets beslut 2011/625/GUSP av den 22 september 2011 om ändring av beslut 2011/137/GUSP om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen	20
	Rådets beslut 2011/729/GUSP av den 10 november 2011 om ändring av beslut 2011/137/GUSP om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen	22
	Rådets beslut 2011/867/GUSP av den 20 december 2011 om ändring av beslut 2011/137/GUSP om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen	23
	Förordning (2012:113) om tillämpning i fråga om Libyen av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner	24
	Förordning (2012:114) om vissa sanktioner mot Libyen	25
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 22 mars 2012	28

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2011/12:128

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner regeringens förordnande den 15 mars 2012 om tillämpning i fråga om Libyen av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner (avsnitt 6).

Förenta nationernas säkerhetsråd beslutade 2011 den 26 februari, den 17 mars, den 16 september, den 27 oktober respektive den 31 oktober resolutionerna 1970, 1973, 2009, 2016 respektive 2017 om sanktioner mot Libyen. Europeiska unionens råd (rådet) antog den 28 februari, den 23 mars, den 7 juni, den 22 september, den 10 november, respektive den 20 december 2011 rådsbesluten 2011/137/GUSP, 2011/178/GUSP, 2011/332/GUSP, 2011/625/GUSP, 2011/729/GUSP och 2011/867/GUSP. Rådsbeslutet 2011/137/GUSP, som ändrats genom de övriga angivna rådsbesluten, antogs för att genomföra FN:s säkerhetsråds bindande beslut om sanktioner, och innebär i vissa avseenden även mer ingripande åtgärder än vad FN-resolutionerna kräver. Rådsbesluten finns i *bilaga 1–6*.

Vad rådet har beslutat inom ramen för rådsbeslutet (och ändringsbesluten) faller i allt väsentligt inom unionens behörighet och har genomförts genom rådsförordning (EU) nr 204/2011 av den 2 mars 2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen, ändrad genom rådsförordning (EU) nr 296/2011 av den 25 mars 2011, nr 572/2011 av den 16 juni 2011, nr 965/2011 av den 28 september 2011 respektive nr 1139/2011 av den 10 november 2011.

När det gäller vissa bestämmelser i rådsbeslutet om restriktioner för krigsmateriel och liknande produkter och om tillträdesförbud för luftfartyg till medlemsstaternas territorium vid misstanke om last innefattande enligt rådsbeslutet (2011/137/GUSP) förbjudna varor, ställs det dock krav på ett nationellt genomförande.

Regeringen beslutade därför den 15 mars 2012 om tillämpning i fråga om Libyen av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner. Förordnandet, som beslutades genom förordningen (2012:113) om tillämpning i fråga om Libyen av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner, finns i *bilaga 7*. Samma dag utfärdade regeringen förordningen (2012:114) om vissa sanktioner mot Libyen. Förordningen finns i *bilaga 8*. Åtgärderna innebär förbud mot att köpa, importera eller transportera krigsmateriel m.m. från Libyen. De innebär även ett förbud mot att leverera, sälja, överföra eller genom landet transportera paramilitär utrustning till Libyen. Förordnandet att tillämpa lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner mot Libyen ska underställas riksdagen för godkännande.

Förordningen (2012:114) om vissa sanktioner mot Libyen har under hand beretts med Inspektionen för strategiska produkter, Transportstyrelsen och Tullverket.

3 FN-sanktioner för internationell fred och säkerhet

Enligt stadgan för Förenta nationerna kan FN:s säkerhetsråd under vissa förhållanden anta resolutioner om olika åtgärder, såsom sanktioner, för att upprätthålla internationell fred och säkerhet. Sådana resolutioner kan

innehålla bindande beslut eller rekommendationer. En stat som är medlem i FN är enligt FN:s stadga skyldig att godta och verkställa säkerhetsrådets bindande beslut om sådana sanktioner.

FN:s säkerhetsråd har under 2011 i fråga om Libyen antagit fem resolutioner (S/RES/1970/2011, S/RES/1973/2011, S/RES/2009/2011, S/RES/2016/2011 och S/RES/2017/2011) vilka i allt väsentligt innehåller bindande föreskrifter för medlemsstaterna. Vidare har säkerhetsrådet under detta år antagit resolution 2040 (2012).

Resolutionen 1970 (2011) innebär att vissa internationella sanktioner införs när det gäller viss krigsmateriel samt vissa produkter. Vidare ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att förhindra tekniskt bistånd, utbildning, ekonomiskt eller annat bistånd med anknytning till militär verksamhet eller tillhandahållande, underhåll och användning av varor som omfattas av vapenembargot. Medlemsstaterna uppmanas också att samarbeta för att säkerställa att sanktionerna följs, bl.a. genom inspektion av laster till och från Libyen. Mandatet för medlemsstaterna att företa inspektioner har senare kommit att upphävas, se nedan om resolution 2040 (2012). Genom resolution 1970 (2011) infördes vidare frysning av tillgångar m.m. för personer med ansvar för allvarliga brott mot mänskliga rättigheter i Libyen. Även reserestriktioner infördes mot nämnda personer.

Bestämmelserna om inspektion har utvecklats vidare i resolution 1973 (2011). Resolutionen innehåller vidare bestämmelser om en flygförbudszon, vilka sedermera kommit att upphävas (se vidare nedan). Vidare innehåller den bestämmelser om förbud mot start, landning och överflygning från medlemsstaternas territorium för dels flygplan som registrerats i Libyen alternativt ägs av libyska medborgare eller företag, dels flygplan som kan misstänkas vara lastade med sådant som faller under embargo bestämmelserna. Förbudsbestämmelserna i förhållande till de förstnämnda fallen har senare kommit att avskaffas (se vidare nästa stycke nedan).

Resolution 2009 (2011) innebar utökade möjligheter att göra undantag från vapenembargot till förmån för de libyska myndigheternas säkerhets- och avrustningsarbete, samt för FN-personal m.m. För fyra av de enheter vars tillgångar tidigare frysts beslutades att tillgångarna som frysts i tiden innan resolutionen alltjämt skulle vara frysta, men att det samtidigt skulle bli tillåtet att göra medel tillgängliga för dem i tiden efter denna. Två av dessa enheter är inte längre föremål för frysning (då de avlistats av den sanktionskommitté som etablerats genom resolution 1970 (2011)). Dessutom infördes nya möjligheter att göra undantag från frysning i förhållande till dessa fyra enheter (två av vilka i dagsläget är avlistade). Det förbud för libyskt flyg att starta, landa och överflyga som beslutats genom resolution 1973 (2011) upphävdes.

Genom resolution 2016 (2011) upphävdes den flygförbudszon som införts genom resolution 1973 (2011).

I resolution 2017 (2011) anmodas medlemsstaterna att verka ytterligare för upprätthållande av vapenembargot.

Resolution 2040 (2012) innebär att det mandat som tidigare tillerkänts medlemsstaterna att företa inspektioner för att säkra strikt genomförande av vapenembargot har upphävts av säkerhetsrådet. I resolutionen betonas dock även betydelsen av ett fortsatt upprätthållande av vapenembargot.

Om säkerhetsrådet i ett senare skede beslutar att upphäva sanktionerna, måste EU ta ställning till om man genom eget beslut ska upphäva eller ändra sina sanktioner, se vidare särskilt avsnitt 5 nedan, om EU:s genomförande av FN-sanktionerna.

4 Utvecklingen i Libyen

Överste Gaddafi grep makten i Libyen genom en kupp 1969 och styrde sedan landet auktoritärt. Opposition var förbjuden. Under 2011 nådde de folkliga protesterna i Tunisien och Egypten dock även Libyen och i februari samma år utbröt där demonstrationer med protester mot regimen samt krav på demokrati och Gaddafis avgång. Protesterna spreds successivt i landet men slogs brutalt ned av regimen. Situationen övergick till en väpnad konflikt, under vilken grova och systematiska brott mot mänskliga rättigheter begicks. Den libyska regimen bemötte fredliga demonstranter och civilbefolkningens krav med våld. Regimens handlande fördömdes av bl.a. Arabförbundet, som vädjade särskilt till FN:s säkerhetsråd om skydd för civilbefolkningen.

Mot denna bakgrund antog FN:s säkerhetsråd i februari resolution 1970 (2011). På grundval av denna vidtogs ett flertal åtgärder i syfte att stävja övergreppen i Libyen. En närmare redogörelse för åtgärderna finns i avsnitt 3. En av dessa var införande av ett vapenembargo mot landet och framställningen kommer fortsättningsvis att fokusera på händelseutvecklingen i förhållande till detta. Genom resolutionen blev det därmed förbjudet att direkt eller indirekt tillhandahålla, sälja eller överföra vapen, samt relaterat materiel, bistånd och tjänster med anknytning till sådana, till Libyen. Även import av motsvarande materiel blev förbjuden. För att upprätthålla vapenembargot uppmanades FN:s medlemsstater även att, på sina respektive territorier, inspektera flygplan och andra farkoster vid misstanke om otillåten last enligt embargo-bestämmelserna. Detta mandat för medlemsstaterna har dock senare kommit att upphävas, jfr vidare nedan. I resolution 1973 (2011), från mars samma år, kom Säkerhetsrådet att modifiera inspektionsbestämmelserna och än en gång uttala vikten av att vapenembargot upprätthölls.

Säkerhetsrådets resolutioner har implementerats av EU på det sätt som närmare beskrivs i avsnitt 5 nedan.

Ett övergångsråd, National Transitional Council (NTC), bildades så småningom av företrädare för oppositionen. I slutet av augusti föll regimen och Gaddafi dödades i oktober.

Med hänsyn till utvecklingen i Libyen kom FN:s säkerhetsråd i september att anta resolution 2009 (2011) som införde vissa lättnader i vapenembargot. Lättnaderna bestod i vissa undantag från embargot mot vapenexport till förmån för bl.a. de libyska myndigheternas säkerhets- och avrustningsarbete samt FN-personal.

Efter NTC:s överväganden bildades i november en ny libysk interimregering under ledning av premiärminister al-Keib med strävan till bred geografisk representation, inte minst för försvarsministerposten och inrikesministerposten. En huvuduppgift för regeringen är att

genomföra Libyens övergång till demokrati. Andra viktiga uppgifter är nationell försoning och att förbereda allmänna val. En ny vallag har utarbetats inför allmänna val i juni i år till en allmän nationell kongress, General National Congress, GNC, med 200 medlemmar. Till dess agerar NTC som lagstiftande församling. GNC ska därefter utse en ny premiärminister och en interimregering ska bildas. GNC ska även utse en kommitté för att utarbeta en ny konstitution. Övergångsprocessen planeras att utmynna i nya nationella val, sannolikt under 2013.

NTC och interimregeringen strävar efter att etablera sin auktoritet över milisgrupper som kämpat mot Gaddafi-regimen och som inte vill ge upp sina vapen förrän deras roll i den politiska övergångsprocessen klarnar. Säkerhetsläget förvärras av okontrollerade flöden av vapen och ammunition i Libyen som även spritts till regionen och utgör säkerhetshot även i den vidare regionen. Det internationella samfundet försöker bistå Libyen med att få överblick och kontroll över vapenflödena och förbereder stöd för DDR-reformer (Disarmament Demobilisation Reintegration) för att regeringen ska kunna inlemma f.d. kombattanter i nationella institutioner och säkerhetsorgan. Mot denna bakgrund kan ett partiellt vapenembargo, däribland mot import av vapen från Libyen, väntas bestå.

I resolution 2017 (2011), från slutet av oktober förra året, har säkerhetsrådet uttryckt fortsatt oro över vapenflödet i Libyen och betonat att detta såväl underminerar arbetet med att stabilisera landet, som kan komma att understödja terroristaktiviteter i regionen. Resolutionen innehåller en uppmaning till de libyska myndigheterna och samtliga medlemsstater att ytterligare verka för att upprätthålla vapenembargot.

Genom resolution 2040 (2012) har säkerhetsrådet upphävt medlemsstaternas mandat att utföra inspektioner i syfte att säkra genomförande av vapenembargot, jfr ovan. I anslutning till detta har säkerhetsrådet dock även betonat vikten av ett fortsatt upprätthållande av detsamma.

5 Genomförande av FN-sanktionerna inom EU

Inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP) har rådet således, med stöd av artikel 29 i EU-fördraget, antagit rådsbeslut 2011/137/GUSP, ändrat genom rådsbeslut 2011/178/GUSP, 2011/332/GUSP, 2011/625/GUSP, 2011/729/GUSP och 2011/867/GUSP, om restriktiva åtgärder mot Libyen. Rådsbeslutet syftar till att genomföra FN-resolutionerna, men innebär i vissa avseenden också mer ingripande åtgärder än vad FN-resolutionerna kräver. Rådsbeslutet genomförs i sin tur unionsrättsligt genom rådsförordning (EU) nr 204/2011 av den 2 mars 2011, ändrad samma år genom rådsförordning (EU) nr 296/2011 av den 25 mars, nr 572/2011 av den 16 juni, nr 965/2011 av den 28 september, nr 1139/2011 av den 10 november, respektive nr 1360/2011 av den 20 december, om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen, som antagits med stöd av artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Delar av genomförandet rör emellertid frågor som faller

utanför EU:s behörighet eller som har överlämnats till medlemsstaterna att genomföra nationellt.

De delar i rådsbeslut 2011/137/GUSP som ligger under nationell behörighet rör vissa restriktioner kring krigsmateriel m.m. enligt artiklarna 1.1 och 3, reserestriktioner enligt artikel 5 och inspektion av lasttransporter till och från Libyen som en åtgärd för att underlätta kontrollen av att sanktionerna följs (artikel 4).

Det är nödvändigt att vidta nationella åtgärder för att genomföra sanktionerna mot Libyen fullt ut. En närmare redogörelse för vad som redan omfattas av EU-förordningar och vilka nationella åtgärder som kan behövas i övrigt för att genomföra sanktionerna lämnas nedan i avsnitt 6.

6 Nationellt genomförande av sanktioner mot Libyen och godkännande av regeringens beslut

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner regeringens förordnande den 15 mars 2012 om tillämpning i fråga om Libyen av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner.

Regeringens bedömning: För att åstadkomma ett fullständigt genomförande av vad FN och EU har beslutat om restriktiva åtgärder mot Libyen, bör besluten kompletteras med föreskrifter på nationell nivå.

6.1 Skälen för regeringens förslag och bedömning

Regeringen får enligt 3 § första stycket lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner (sanktionslagen) förordna att sanktioner enligt samma lag ska genomföras med anledning av ett beslut som avses i 1 § första stycket samma lag, dvs. ett beslut av FN eller EU inom ramen för GUSP som syftar till att upprätthålla eller återställa internationell fred och säkerhet. Ett sådant förordnande upphör att gälla om det inte har överlämnats till riksdagen för godkännande inom en månad från det att regeringen meddelade förordnandet, eller om riksdagen inte har godkänt det inom två månader från det att förordnandet överlämnades till riksdagen. Vid beräkning av tiden för riksdagens godkännande ska man bortse från tid då riksdagen gör ett längre uppehåll i kammarens arbete än en månad.

För att genomföra ett förordnande enligt 3 § första stycket sanktionslagen får regeringen enligt 4 § meddela föreskrifter om förbud som syftar till att genomföra sanktioner mot en stat, ett område, en fysisk eller juridisk person, en grupp eller en enhet.

Regeringen har funnit att det krävs nationella åtgärder för att fullt ut genomföra vissa av sanktionerna mot Libyen. Regeringen anser att det är angeläget att se till att sanktionerna genomförs fullt ut och att det bästa sättet att åstadkomma detta är att sätta sanktionslagen i tillämpning beträffande sanktionerna mot Libyen.

Regeringen har samma dag som den beslutade att tillämpa sanktionslagen i fråga om Libyen meddelat föreskrifter om inköp, import och transport av krigsmateriel m.m. från Libyen samt förbud mot tillhandahållande av paramilitär utrustning till Libyen. Regeringen har bedömt att dessa föreskrifter är nödvändiga, och förenliga med unionsrätten, för att fullt ut genomföra sanktionerna mot Libyen enligt FN-besluten och rådsbeslutet.

6.2 Sanktioner som inte kräver svenska författningsåtgärder

Merparten av FN- och EU-sanktionerna mot Libyen omfattas av förbudsregler i rådets förordning (EU) nr 204/2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen (i dess lydelse enligt rådsförordningarna nr 296/2011, nr 572/2011, nr 965/2011, nr 1139/2011 och nr 1360/2011). EU-förordningarna är direkt tillämpliga i Sverige och det behöver därför inte införas några materiella svenska bestämmelser för att genomföra förbudsreglerna i svensk rätt. Detta gäller framför allt förbudet mot att förse Libyen med, eller från Libyen anskaffa, utrustning som kan användas för internt förtryck, specificerad i bilaga I till rådsförordningen (EU) nr 204/2011 (jfr artikel 2 samma förordning). Detsamma gäller tillhandahållande till Libyen av tekniskt bistånd eller förmedlingstjänster med anknytning till sådan utrustning. Även delar av embargoet mot export av vapen gentemot Libyen omfattas av förbud i rådsförordningen, nämligen förbudet mot att till Libyen tillhandahålla tekniskt bistånd, finansiering eller finansiellt bistånd med anknytning till materiel eller teknik enligt EU:s gemensamma förteckning över militär utrustning (jfr artikel 3 i förordningen).

Frysning av tillgångar för personer och enheter som antingen listats av säkerhetsrådet eller den sanktionskommitté som upprättats genom resolution 1970 (2011), eller annars har anknytning till allvarliga människorättskränkningar i Libyen, kräver inte heller några särskilda svenska åtgärder, utan gäller automatiskt till följd av att EU-förordningarna är direkt tillämpliga här. Bestämmelsen om frysning av tillgångar och ekonomiska resurser i artikel 5 i förordningen är utformad som en förbudsreglering enligt vilken inga tillgångar eller ekonomiska resurser får ställas till förfogande för eller göras tillgängliga till förmån för de fysiska eller juridiska personer, enheter och organ som anges i bilagorna II och III till förordningen (artikel 5.2). Det är vidare förbjudet att medvetet och avsiktligt delta i verksamhet vars syfte eller verkan är ett direkt eller indirekt kringgående av frysningsåtgärderna (artikel 5.3).

Enligt artikel 17 i förordningen ska medlemsstaterna fastställa regler om påföljder för överträdelser av förordningen och vidta alla de åtgärder som krävs för att se till att reglerna tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Dessa krav uppfylls framför allt genom sanktionslagens bestämmelser om straff, åtal, förverkande och tvångsmedel (8–14 §§ sanktionslagen). Enligt sanktionslagens 8 § andra stycket är det straffbart att bryta mot förbud i förhållande till en stat eller ett område utanför Europeiska unionen eller mot förbud i förhållande till fysiska eller juridiska personer, grupper eller enheter i en förordning om

ekonomiska sanktioner som har beslutats av EU med stöd av bl.a. artikel 215 i EUF-fördraget. Det föreskrivna straffet är böter eller fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, fängelse i högst fyra år. Den som begått gärningen av grov oaktsamhet döms till böter eller fängelse i högst sex månader. I ringa fall ska det inte dömas till ansvar. Överträdelse av de nyss redovisade förbudsreglerna i rådsförordningen (EU) nr 204/2011 rörande, materiel, teknik och tjänster samt frysning av tillgångar omfattas sålunda av straffansvaret i 8 § andra stycket sanktionslagen.

Förbudet mot försäljning m.m. av krigsmateriel till Libyen (artikel 1 i rådets beslut 2011/137/GUSP) kan Sverige väsentligen uppfylla genom bestämmelserna om förbud mot export av krigsmateriel utan tillstånd enligt lagen (1992:1300) om krigsmateriel, tillsammans med det ovan nämnda förbudet i rådsförordning (EU) nr 204/2011 rörande tekniskt och finansiellt bistånd med anknytning till viss utrustning. När det gäller behovet av regler om paramilitär utrustning, se avsnitt 6.3.2.

Reserestriktionerna, dvs. åtgärder för att förhindra inresa till eller transitering genom Sverige av personer som har förtecknats av FN eller EU i de listor som har bifogats rådets beslut 2011/137/GUSP, bilaga I och II, kan fullgöras av Sverige genom den viserings- och inresekontroll som normalt sker genom svenska myndigheter. För att underlätta iakttagandet av sådana reserestriktioner finns det inom EU även en överenskommelse om att föra in listade personers namn i det så kallade SIS-systemet (Schengen Information System) inom ramen för Schengensamarbetet. Enligt regeringens bedömning finns det således för närvarande inget behov av att reglera denna sanktion i några ytterligare nationella svenska föreskrifter.

Enligt artikel 4a.2 i rådets beslut 2011/137/GUSP (artikeln infördes genom rådets beslut 2011/178/GUSP) ska medlemsstaterna neka luftfartyg tillstånd att lyfta från, landa i eller flyga över deras territorium om de har information som ger rimliga skäl att anta att luftfartygets last innehåller varor som det enligt rådsbeslutet är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera, med undantag för nödländningar. Regeringen bedömer att befintlig svensk luftfartsreglering torde vara tillfyllest för att Sverige ska kunna uppfylla sina skyldigheter även enligt denna del av rådsbeslutet.

6.3 Sanktioner som kräver svenska författningsåtgärder

6.3.1 **Köp, import eller transport av krigsmateriel m.m. från Libyen**

Artikel 3 i rådets beslut 2011/137/GUSP innebär att inköp, import eller transport från Libyen av krigsmateriel, inklusive skjutvapen och ammunition, militärfordon och militär utrustning, paramilitär utrustning och reservdelar, med vissa undantag, ska förbjudas. Denna bestämmelse täcks inte av rådsförordningen (utöver indirekt enligt vad som redovisats i avsnitt 6.2 om förbuden i artiklarna 2 och 3 i rådets förordning (EU) nr 204/2011 mot tillhandahållande av tekniskt bistånd, finansiering eller finansiellt stöd).

Det finns inte några svenska regler som kan användas för att genomföra detta förbud. För att genomföra denna sanktion krävs därför svenska författningsåtgärder. Regeringen har ansett att detta bör ske genom att sanktionslagen sätts i tillämpning och att föreskrifter meddelas i denna del.

6.3.2 Försäljning m.m. av paramilitär utrustning till Libyen

Förbudet mot försäljning m.m. av krigsmateriel till Libyen avser även paramilitär utrustning (artikel 1.1 i rådets beslut 2011/137/GUSP). Eftersom lagen (1992:1300) om krigsmateriel inte omfattar paramilitär utrustning, krävs det särskilda föreskrifter för att genomföra förbudet i denna del.

6.4 Innebörden av meddelade föreskrifter

Genom förordningen (2012:114) om vissa sanktioner mot Libyen (*bilaga 8*), som regeringen beslutade den 15 mars 2012, är det till att börja med inte tillåtet att från Libyen köpa, importera eller transportera krigsmateriel och paramilitär utrustning samt reservdelar till sådan materiel och utrustning.

Enligt förordningen är det inte heller tillåtet att direkt eller indirekt leverera, sälja, överföra eller genom Sverige transportera paramilitär utrustning till Libyen, eller för användning i eller till förmån för Libyen. Förbudet gäller oavsett om utrustningen har sitt ursprung inom Sverige eller inte.

Undantagen från ovannämnda förbud när det gäller paramilitär utrustning är leverans eller överföring av icke-dödande militär utrustning som endast är avsedd för humanitärt bruk eller som skydd och har godkänts av FN:s sanktionskommitté (kommittén) som har etablerats enligt säkerhetsrådets resolution 1970 (2011). Efter förhandsanmälan till kommittén och förutsatt att kommittén inte har fattat ett negativt beslut inom fem dagar efter en sådan anmälan, undantas även leverans eller överföring av vapen och tillhörande materiel av alla slag som endast är avsett för säkerhetsändamål eller för att bistå de libyska myndigheterna i säkerhetsarbetet, samt handeldvapen, lätta vapen och tillhörande materiel som tillfälligt exporteras till Libyen uteslutande för användning av FN-personal, företrädare för medier samt biståndsarbetare och åtföljande personal. Förbudet gäller oavsett om varorna har sitt ursprung inom Libyens territorium eller inte.

Förordningen innehåller också definitioner av vad som utgör krigsmateriel i detta sammanhang, varigenom definitionen av krigsmateriel för tillämpning av lagen (1992:1300) om krigsmateriel görs tillämplig även här, och av vad som avses med paramilitär utrustning.

Slutligen innehåller föreskrifterna bestämmelser om vilka myndigheter som ansvarar för tillsyn över förbuden enligt förordningen samt en bestämmelse om att berörda myndigheter ska samråda med varandra och lämna varandra nödvändiga uppgifter. Berörda myndigheter kommer att ha olika grad av ansvar för de övervakande eller informationsinsamlade

uppgifter som följer av tillsynen. Inspektionen för strategiska produkter och Tullverket har därvidlag en mer central roll, men även Transportstyrelsen kan bidra till att upprätthålla förbuden enligt förordningen i sitt arbete för att kontrollera säkerheten i svenska hamnar och lufthamnar.

6.5 Ekonomiska konsekvenser

De föreskrifter om sanktioner som regeringen meddelat innebär att Inspektionen för strategiska produkter och Tullverket i samverkan med Transportstyrelsen får i uppgift att, var och en inom sitt ansvarsområde, utöva tillsyn över förbuden mot handel med krigsmateriel och paramilitär utrustning. Med hänsyn till att handeln mellan Sverige och Libyen är försumbar bedömer regeringen att endast marginella kostnadsökningar kan förväntas uppkomma till följd av tillsynsansvaret och att dessa kan rymmas inom ramen för nuvarande anslag.

BESLUT

RÅDETS BESLUT 2011/137/GUSP
av den 28 februari 2011
om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

flagg ska förbjudas vare sig de har sitt ursprung i deras territorier eller inte.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, och

2. Det ska vara förbjudet att

av följande skäl:

(1) Den 23 februari 2011 uttryckte Europeiska unionen sin djupa oro över situationen i Libyen. EU fördömde kraftigt våldsamheterna och det våld som brukats mot civilbefolkningen och beklagade angreppen på fredliga demonstranter.

a) direkt eller indirekt tillhandahålla tekniskt bistånd, utbildning eller annat stöd, inbegripet tillhandahållande av beväpnade legosoldater, med anknytning till militär verksamhet eller tillhandahållande, underhåll och användning av sådana varor som avses i punkt 1, till fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ i, eller för användning i, Libyen,

(2) EU upprepade sin uppmaning om ett omedelbart slut på användningen av våld och om åtgärder för att bemöta befolkningens legitima krav.

b) direkt eller indirekt tillhandahålla ekonomiskt bistånd med anknytning till militär verksamhet eller tillhandahållande, underhåll och användning av sådana varor som avses i punkt 1, till fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ i, eller för användning i, Libyen,

(3) Den 26 februari 2011 antog Förenta nationernas säkerhetsråd (säkerhetsrådet) resolution 1970 (2011) genom vilken restriktiva åtgärder infördes mot Libyen och mot personer och enheter som deltar i allvarliga människorättsbrott mot personer i Libyen, genom att i strid mot folkrätten delta i angrepp mot civilbefolkningar och civila anläggningar.

c) medvetet och avsiktligt delta i verksamhet vars syfte eller verkan är att kringgå de förbud som avses i leden a och b.

Artikel 2

(4) Med beaktande av hur allvarlig situationen i Libyen är anser EU att det är nödvändigt att införa ytterligare restriktiva åtgärder.

1. Artikel 1 ska inte tillämpas på

(5) Det krävs ytterligare insatser från unionen för att genomföra vissa åtgärder.

a) leverans, försäljning eller överföring av icke-dödande militär utrustning eller utrustning som kan användas för internt förtryck och som endast är avsedd för humanitärt bruk eller som skydd,

b) annan leverans, försäljning eller överföring av vapen och tillhörande materiel,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

c) tillhandahållande av tekniskt bistånd, utbildning eller annat stöd, även personal, som rör sådan utrustning,

Artikel 1

1. Direkt eller indirekt leverans, försäljning eller överföring av vapen och tillhörande materiel av alla slag, inklusive vapen och ammunition, militärfordon och militär utrustning, paramilitär utrustning och reservdelar till ovanstående, samt utrustning som kan användas för internt förtryck, till Libyen från medlemsstaternas medborgare eller från eller genom medlemsstaternas territorier eller med hjälp av fartyg eller luftfartyg som för deras

d) tillhandahållande av tekniskt bistånd som rör sådan utrustning,

som på förhand, i förekommande fall, godkänts av den kommitté som har upprättats i enlighet med punkt 24 i säkerhetsrådets resolution 1970 (2011) (*kommittén*).

2. Artikel 1 ska inte tillämpas på leverans, försäljning eller överföring av skyddsdräkter, inbegripet skottsäkra västar och militära hjälmor, som tillfälligt exporteras till Libyen av Förenta nationernas personal, Europeiska unionens eller dess medlemsstaters personal, mediernas företrädare samt biståndsarbetare och åtföljande personal och som är avsedda enbart för deras personliga bruk.

Artikel 3

Upphandling av varor som avses i artikel 1.1 från Libyen genom medlemsstaternas medborgares försorg, med användning av fartyg som för deras flagg eller av deras luftfartyg, är också förbjuden, oavsett om dessa har sitt ursprung inom Libyens territorium eller inte.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska med stöd av sina nationella myndigheter och nationell lagstiftning och i överensstämmelse med internationell rätt, särskilt havsrätten och relevanta internationella avtal om civil luftfart, inspektera alla lasttransporter till och från Libyen inom sitt territorium, inbegripet sina kusthamnar och flygplatser, om de har information som ger rimliga skäl att anta att lasten innehåller varor som det enligt detta beslut är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera.

2. Medlemsstaterna ska vid upptäckt beslagta och bortskaftera varor som det enligt detta beslut är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera (exempelvis genom att de förstörs, görs oanvändbara, läggs i depå eller överförs till en annan stat än ursprungs- eller destinationsstaten för omhändertagande).

3. Medlemsstaterna ska, i enlighet med sin nationella lagstiftning, samarbeta vid inspektioner och bortskafterande i enlighet med punkterna 1 och 2.

4. För fraktflygfartyg och handelsfartyg till och från Libyen ska det krävas ytterligare information före ankomst eller avresa i fråga om alla varor som förs in i eller ut ur en medlemsstat.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra inresa till eller transitering genom sitt territorium av

- a) de personer som förtecknas i bilaga I till säkerhetsrådets resolution 1970 (2011) och de ytterligare personer som utsetts av säkerhetsrådet eller av kommittén i enlighet med punkt 22 i säkerhetsrådets resolution 1970 (2011) och som förtecknas i bilaga I,
- b) de personer som inte omfattas av bilaga I men som medverkar till eller är delaktiga i beordrande, överinsyn eller ledning på annat sätt av allvarliga människorättskränkningar mot personer i Libyen, även genom medverkan till eller delaktighet när folkrättsstridiga angrepp, inklusive flygbomb-

ningar, mot civilbefolkning och civila anläggningar planeras, leds, beordras eller utförs, eller som agerar på deras vägnar eller under deras ledning, enligt förteckningen i bilaga II,

2. Punkt 1 ska inte ålägga medlemsstaterna att vägra sina egna medborgare inresa på sitt territorium.

3. Punkt 1 a ska inte tillämpas om kommittén fastställer att

- a) en resa är motiverad av brådskande humanitära skäl, inklusive religiösa skyldigheter, eller
- b) ett undantag skulle främja målen för fred och nationell försoning i Libyen och stabilitet i regionen.

4. Punkt 1 a ska inte tillämpas om

- a) en inresa eller transitering är nödvändig för att genomföra en rättegång, eller
- b) en medlemsstat från fall till fall avgör att en inresa eller transitering är nödvändig för att främja freden och stabiliteten i Libyen och medlemsstaten inom 48 timmar anmäler detta till kommittén.

5. Punkt 1 b ska tillämpas utan att det påverkar de fall då en medlemsstat är bunden av en skyldighet enligt internationell rätt, nämligen

- a) som värdland för en internationell mellanstatlig organisation,
- b) som värdland för en internationell konferens sammankallad av eller under överinseende av FN,
- c) enligt ett multilateralt avtal som ger privilegier och immunitet, eller
- d) enligt 1929 års konkordat (Lateranfördraget) mellan Heliga stolen (Vatikanstaten) och Italien.

6. Punkt 5 ska anses tillämplig även i de fall när en medlemsstat är värdland för Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (Osse).

7. Rådet ska informeras på vederbörligt sätt i alla de fall då en medlemsstat beviljar ett undantag enligt punkt 5 eller 6.

8. Medlemsstaterna får bevilja undantag från de åtgärder som föreskrivs i punkt 1 b, om resan är motiverad av allvarliga humanitära skäl eller för att delta i mellanstatliga möten, inklusive möten som stöds av unionen eller där en medlemsstat är värdland för Osse, där det förs en politisk dialog som direkt främjar demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen i Libyen.

9. En medlemsstat som vill bevilja undantag i enlighet med punkt 8 ska anmäla detta skriftligt till rådet. Undantaget ska anses beviljat såvida inte en eller flera av rådets medlemmar gör en skriftlig invändning inom två arbetsdagar efter det att de mottagit anmälan om det föreslagna undantaget. Om en eller flera av rådets medlemmar har invändningar, får rådet med kvalificerad majoritet besluta att bevilja det föreslagna undantaget.

10. I de fall där en medlemsstat i enlighet med punkterna 5, 6 och 8 tillåter inresa till eller transitering genom sitt territorium för personer som förtecknas i bilagan, ska tillståndet endast gälla det ändamål för vilket det ges och de personer som berörs av detta.

Artikel 6

1. Alla penningmedel, andra finansiella tillgångar och ekonomiska resurser som ägs eller kontrolleras direkt eller indirekt av

a) de personer och enheter som förtecknas i bilaga II till säkerhetsrådets resolution 1970 (2011) och de ytterligare personer och enheter som utsetts av säkerhetsrådet eller av kommittén i enlighet med punkt 22 i säkerhetsrådets resolution 1970 (2011) eller av personer och enheter som agerar på deras vägnar eller under deras ledning liksom för enheter som ägs eller kontrolleras av dessa, enligt förteckningen i bilaga III,

b) personer och enheter som inte omfattas av bilaga III men som medverkar till eller är delaktiga i beordrande, överinsyn eller ledning på annat sätt av allvarliga människorättskränkningar mot personer i Libyen, även genom medverkan till eller delaktighet när folkrättsstridiga angrepp, inklusive flygbombningar, mot civilbefolkning och civila anläggningar, eller av personer eller enheter som agerar på deras vägnar eller på deras uppdrag eller av enheter som ägs eller kontrolleras av dem, enligt förteckningen i bilaga IV,

ska frysas.

2. Inga penningmedel, andra finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser får direkt eller indirekt göras tillgängliga för eller utnyttjas till gagn för de fysiska eller juridiska personer eller enheter som avses i punkt 1.

3. Undantag får göras för penningmedel, finansiella tillgångar och ekonomiska resurser som är

a) nödvändiga för att täcka grundläggande utgifter, inbegripet betalning av livsmedel, hyra eller amorteringar, mediciner och läkarvård, skatter, försäkringspremier och avgifter för allmännyttiga tjänster,

b) avsedda endast för betalning av rimliga arvoden och ersättning av utgifter i samband med tillhandahållande av juridiska tjänster i enlighet med nationell lagstiftning, eller

c) är avsedda endast för betalning av avgifter eller serviceavgifter, i enlighet med nationell lag, för rutinmässig hantering eller förvaltning av frysta penningmedel, andra finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser,

efter det att den berörda medlemsstaten, när det är lämpligt, har anmält till kommittén att den avser att bevilja tillgång till sådana penningmedel, andra finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser och förutsatt att kommittén inte har fattat ett negativt beslut inom fem arbetsdagar efter en sådan anmälan.

4. Undantag får även göras för penningmedel och ekonomiska resurser som är

a) nödvändiga för att täcka extraordinära utgifter, efter det att den berörda medlemsstaten, när det är lämpligt, har anmält ett sådant beslut till kommittén och det har godkänts av kommittén, eller

b) föremål för kvarstad i enlighet med ett rättsligt eller administrativt beslut eller en skiljedom, i vilket fall penningmedlen, de andra finansiella tillgångarna eller de ekonomiska resurserna får användas för att tillgodose ett sådant kvarstadsbeslut eller en sådan skiljedom, förutsatt att kvarstadsbeslutet eller domen meddelats före dagen för antagandet av säkerhetsrådets resolution 1970 (2011) och inte är till gagn för en person eller enhet som avses i punkt 1, efter det att den berörda medlemsstaten, när det är lämpligt, har gjort en anmälan till kommittén.

5. Punkt 1 ska inte hindra en förtecknad person eller enhet från att göra en betalning i samband med ett avtal som ingåtts innan en sådan person eller enhet togs upp i förteckningen, under förutsättning att den berörda medlemsstaten har fastställt att betalningen inte direkt eller indirekt tas emot av en person eller enhet som avses i punkt 1 och under förutsättning att den berörda medlemsstaten, när det är lämpligt, till kommittén har anmält avsikten att göra eller ta emot sådana betalningar eller att bevilja tillgång till penningmedel, andra finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser för detta ändamål, tio arbetsdagar före ett sådant beviljande.

6. Punkt 2 ska inte vara tillämplig på kreditering av frysta konton med

a) ränta eller övriga intäkter på dessa konton, eller

b) betalningar i samband med avtal, överenskommelser eller förpliktelser som ingåtts eller uppkommit före den dag från och med vilken dessa konton blev föremål för restriktiva åtgärder,

förutsatt att all sådan ränta, alla sådana övriga intäkter och alla sådana betalningar fortfarande omfattas av punkt 1.

Artikel 7

Inga anspråk, inbegripet ersättningsanspråk eller andra anspråk av detta slag, till exempel kvittningsanspråk eller anspråk enligt en garanti, som har samband med avtal eller transaktioner som direkt eller indirekt påverkades helt eller delvis av de åtgärder om vilka beslut fattades i enlighet med säkerhetsrådets resolution 1970 (2011), inbegripet åtgärder av unionen eller någon medlemsstat i enlighet med, enligt kraven för eller med anknytning till, genomförandet av säkerhetsrådets relevanta beslut eller åtgärder som omfattas av detta beslut, får beviljas de personer eller enheter som förtecknas i bilagorna I, II, III eller IV eller någon annan person eller enhet i Libyen, inbegripet Libyens regering, eller någon annan person eller enhet som gör ett anspråk genom någon sådan person eller enhet eller på någon sådan persons eller enhets vägnar.

Artikel 8

1. Rådet ska göra ändringar i bilagorna I och III på grundval av beslut som fattats av säkerhetsrådet eller kommittén.
2. Rådet ska på förslag av medlemsstater eller unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik fastställa förteckningarna i bilagorna II och IV och anta ändringar av dessa.

Artikel 9

1. Om säkerhetsrådet eller kommittén för upp en person eller enhet i förteckningen ska rådet föra upp denna person eller enhet i bilaga I eller III.
2. Om rådet beslutar att en person eller enhet ska vara föremål för de åtgärder som avses i artiklarna 5.1 b och 6.1 b ska det ändra bilagorna II och IV i enlighet med detta.
3. Rådet ska meddela sitt beslut, inbegripet skälen för uppförandet i förteckningen, till den person eller enhet som avses i punkterna 1 och 2 antingen direkt, om deras adress är känd, eller genom att ett meddelande offentliggörs, så att sådana personer eller enheter ges tillfälle att inkomma med synpunkter.
4. Om synpunkter lämnas, eller om väsentlig ny bevisning läggs fram, ska rådet ompröva sitt beslut och informera den berörda personen eller enheten om detta.

Artikel 10

1. Bilagorna I, II, III och IV ska innehålla de av säkerhetsrådet eller kommittén lämnade skälen till att de berörda förtecknade personerna och enheterna har tagits upp i förteckningen med avseende på bilagorna I och III.
2. Bilagorna I, II, III och IV ska också innehålla den av säkerhetsrådet eller kommittén lämnade information som behövs för att identifiera de berörda personerna eller enheterna, förutsatt att sådan information finns att tillgå, med avseende på bilagorna I och III. När det gäller personer kan sådan information innefatta namn, inklusive alias, födelsedatum och födelseort, nationalitet, pass- och ID-kortsnummer, kön, adress om den är känd samt befattning eller yrke. När det gäller enheter kan informationen innefatta namn, plats och datum för registrering samt registreringsnummer och driftsställe. Bilagorna I och III ska också innehålla datum för förtecknande av säkerhetsrådet eller kommittén.

Artikel 11

För att maximera verkan av de åtgärder som avses i detta beslut ska unionen uppmuntra tredjestater att anta liknande restriktiva åtgärder.

Artikel 12

1. Detta beslut ska, beroende på vad som är lämpligt, ses över, ändras eller upphävas, särskilt på grundval av tillämpliga beslut av säkerhetsrådet.
2. De åtgärder som avses i artiklarna 5.1 b och 6.1 b ska regelbundet ses över, åtminstone var tolfte månad. De ska upphöra att gälla för de berörda personerna och enheterna om rådet i enlighet med det förfarande som avses i artikel 8.2 fastställer att villkoren för tillämpningen av dem inte längre är uppfyllda.

Artikel 13

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 28 februari 2011.

På rådets vägnar
MARTONYI J.
Ordförande

Rådets beslut 2011/178/GUSP av den 23 mars 2011 om ändring av beslut 2011/137/GUSP om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen

Prop. 2011/12:128
Bilaga 2

L 78/24

SV

Europeiska unionens officiella tidning

24.3.2011

BESLUT

RÅDETS BESLUT 2011/178/GUSP

av den 23 mars 2011

om ändring av beslut 2011/137/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29,

av följande skäl:

- (1) Den 28 februari 2011 antog rådet beslut 2011/137/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen⁽¹⁾, om genomförande av Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1970 (2011).
- (2) Den 17 mars 2011 antog Förenta nationernas säkerhetsråd resolution 1973 (2011), som utökade omfattningen av de restriktiva åtgärder som infördes genom säkerhetsrådets resolution 1970 (2011) och införde ytterligare restriktiva åtgärder mot Libyen.
- (3) Beslut 2011/137/Gusp bör ändras i enlighet med detta.
- (4) Det krävs ytterligare insatser från unionen för att genomföra vissa åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2011/137/Gusp ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska läggas till:

"Artikel 3a

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att förhindra att luftfartyg inom deras jurisdiktion flyger i Libyens luftrum, mot bakgrund av behovet av att hjälpa till att skydda civilbefolkningen.

2. Punkt 1 ska inte gälla flygningar vars enda syfte är humanitärt, såsom leverans eller underlättande av leverans av bistånd, inbegripet medicinsk utrustning, livsmedel, biståndsarbetare och tillhörande bistånd eller evakuering av utländska medborgare från Libyen; den ska inte heller gälla flygningar som getts tillstånd enligt punkt 4 eller 8 i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1973 (2011) eller andra

flygningar som enligt medlemsstater, som agerar i enlighet med det tillstånd som ges i punkt 8 i resolution 1973 (2011), bedöms vara nödvändiga och till gagn för det libyska folket."

2. Artikel 4.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska, med stöd av sina nationella myndigheter och nationell lagstiftning och i överensstämmelse med internationell rätt, särskilt havsrätten och relevanta internationella avtal om civil luftfart, inspektera alla fartyg och luftfartyg på väg till eller från Libyen inom sitt territorium, inbegripet deras kusthamnar och flygplatser och på öppet hav, om de har information som ger rimliga skäl att anta att fartygens eller luftfartygens last innehåller varor som det enligt detta beslut är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera."

3. Följande artikel ska läggas till:

"Artikel 4a

1. Medlemsstaterna ska neka alla luftfartyg som är registrerade i Libyen eller som ägs eller drivs av libyska medborgare eller företag tillstånd att lyfta från, landa i eller flyga över deras territorium, såvida flygningen inte har getts förhandstillstånd av sanktionskommittén eller det rör sig om en nödlandning.

2. Medlemsstaterna ska neka alla luftfartyg tillstånd att lyfta från, landa i eller flyga över deras territorium om de har information som ger rimliga skäl att anta att luftfartygets last innehåller varor som det enligt detta beslut är förbjudet att leverera, sälja, överföra eller exportera, inbegripet tillhandahållande av beväpnade legosoldater, med undantag för nödlandningar."

4. Artikel 5.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra inresa till eller transitering genom sitt territorium av

a) de personer som förtecknas i bilaga I till säkerhetsrådets resolution 1970 (2011) och de ytterligare personer som utsetts av säkerhetsrådet eller av kommittén i enlighet med punkt 22 i säkerhetsrådets resolution 1970 (2011) och punkt 23 i säkerhetsrådets resolution 1973 (2011), enligt förteckningen i bilaga I till detta beslut,

(1) EUT L 58, 3.3.2011, s. 53.

b) de personer som inte omfattas av bilaga I till detta beslut men som medverkar till eller är delaktiga i beordrande, överinsyn eller ledning på annat sätt av allvarliga människorättskränkningar mot personer i Libyen, även genom medverkan till eller delaktighet när folkrättsstridiga angrepp, inklusive flygbombningar, mot civilbefolkning och civila anläggningar planeras, leds, beordras eller utförs, eller som agerar på deras vägnar eller under deras ledning, enligt förteckningen i bilaga II."

5. Artikel 6.1 ska ersättas med följande:

"1. Alla penningmedel, andra finansiella tillgångar och ekonomiska resurser som ägs eller kontrolleras direkt eller indirekt av

a) de personer och enheter som förtecknas i bilaga II till säkerhetsrådets resolution 1970 (2011) och de ytterligare personer som utsetts av säkerhetsrådet eller av kommittén i enlighet med punkt 22 i säkerhetsrådets resolution 1970 (2011) och punkterna 19 och 23 i säkerhetsrådets resolution 1973 (2011), enligt förteckningen i bilaga III till detta beslut,

b) personer och enheter som inte omfattas av bilaga III till detta beslut men som medverkar till eller är delaktiga i beordrande, överinsyn eller ledning på annat sätt av allvarliga människorättskränkningar mot personer i Libyen, inbegripet genom att vara inblandade i eller delaktiga i att, i strid med folkrätten, planera, styra, ge order om eller genomföra attacker, däribland flygbombningar, mot civilbefolkningen och civila anläggningar, eller libyska myndigheter, personer eller enheter som har brutit mot eller bidragit till överträdelse av bestämmelserna i säkerhetsrådets resolution 1970 (2011) eller bestämmelserna i detta beslut, eller personer eller enheter som agerar på deras vägnar eller under deras ledning eller personer och enheter som förtecknas i bilaga III, enligt förteckningen i bilaga IV till detta beslut

ska frysas."

6. I artikel 6 ska följande punkt läggas till:

"4a. Vad gäller de personer och enheter som förtecknas i bilaga IV till detta beslut får undantag även göras för penningmedel och ekonomiska resurser som är nödvändiga av humanitära skäl, såsom leverans eller underlättande av leverans av bistånd, inbegripet medicinsk utrustning, livsmedel, elförsörjning, biståndsarbetare och tillhörande bistånd, eller evakuering av utländska medborgare från Libyen."

7. Följande artikel ska läggas till:

"Artikel 6a

Medlemsstaterna ska begära att deras medborgare, personer som står under deras jurisdiktion och företag som är registrerade inom deras territorium eller faller under deras jurisdiktion visar vaksamhet vid affärer med enheter som är registrerade i Libyen eller faller under Libyens jurisdiktion och personer och enheter som agerar på deras vägnar eller på deras uppdrag samt enheter som ägs eller kontrolleras av dem, i syfte att förhindra affärer som skulle kunna bidra till våldsamheter och bruk av våld mot civilbefolkningen."

Artikel 2

Bilagorna I, II, III och IV till beslut 2011/137/Gusp ska ersättas med texten i bilagorna I, II, III respektive IV till detta beslut.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 23 mars 2011.

På rådets vägnar
MARTONYI J.
Ordförande

Rådets beslut 2011/332/GUSP av den 7 juni 2011 om
ändring av beslut 2011/137/GUSP om restriktiva
åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen

Prop. 2011/12:128
Bilaga 3

L 149/10

SV

Europeiska unionens officiella tidning

8.6.2011

BESLUT

RÅDETS BESLUT 2011/332/GUSP

av den 7 juni 2011

om ändring av beslut 2011/137/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, och

av följande skäl:

- (1) Den 28 februari 2011 antog rådet beslut 2011/137/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen (¹).
- (2) Beslut 2011/137/Gusp bör ändras för att ta hänsyn till de särskilda arrangemangen för restriktiva åtgärder som är tillämpliga på hamnmyndigheter.
- (3) Med tanke på den allvarliga situationen i Libyen bör ytterligare enheter föras in på förteckningen över personer och enheter som är föremål för restriktiva åtgärder enligt bilaga IV till beslut 2011/137/Gusp.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 6 i beslut 2011/137/Gusp ska följande punkt läggas till:

"2a Förbudet mot att göra penningmedel, finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser tillgängliga för personer eller enheter som avses i punkt 1 b ska, i den mån det är tillämpligt på hamnmyndigheter, inte förhindra att avtal som ingåtts före dagen för detta besluts ikraftträdande fullgörs, fram till och med den 15 juli 2011, med undantag för avtal rörande olja, gas och raffinerade produkter."

Artikel 2

De enheter som förtecknas i bilagan till detta beslut ska föras in i förteckningen i bilaga IV till beslut 2011/137/Gusp.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 7 juni 2011.

På rådets vägnar

MARTONYI J.

Ordförande

(¹) EUT L 58, 3.3.2011, s. 53.

Rådets beslut 2011/625/GUSP av den 22 september 2011 om ändring av beslut 2011/137/GUSP om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen

Prop. 2011/12:128
Bilaga 4

L 246/30

SV

Europeiska unionens officiella tidning

23.9.2011

BESLUT

RÅDETS BESLUT 2011/625/GUSP

av den 22 september 2011

om ändring av beslut 2011/137/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

2. Artikel 4a.1 ska utgå.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, och

3. I artikel 6 ska

av följande skäl:

a) följande punkt läggs till:

(1) Den 28 februari 2011 antog rådet beslut 2011/137/Gusp⁽¹⁾, om genomförande av FN:s säkerhetsråds resolution 1970 (2011).

"1a Alla penningmedel, andra finansiella tillgångar och ekonomiska resurser som ägs eller kontrolleras direkt eller indirekt av

(2) Den 23 mars 2011 antog rådet beslut 2011/178/Gusp om ändring av beslut 2011/137/Gusp⁽²⁾ och om genomförande av FN:s säkerhetsråds resolution 1973 (2011).

a) Libyens centralbank,

b) Libyan Arab Foreign Bank,

(3) Den 16 september 2011 antog FN:s säkerhetsråd resolution 2009 (2011), som bland annat ändrade de restriktiva åtgärder som infördes genom FN:s säkerhetsråds resolutioner 1970 (2011) och 1973 (2011).

c) Libyan Investment Authority, eller

d) Libyan African Investment Portfolio

(4) Beslut 2011/137/Gusp bör ändras i enlighet med detta.

och som sedan den 16 september 2011 är frysta, ska förbli frysta."

b) följande punkt införs:

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2011/137/Gusp ska ändras på följande sätt:

"4b Vad gäller de enheter som avses i punkt 1a får undantag även göras för penningmedel, finansiella tillgångar och ekonomiska resurser förutsatt att

1. I artikel 2 ska följande punkt läggas till:

a) den berörda medlemsstaten har meddelat kommittén om sin avsikt att bevilja tillgång till penningmedel, finansiella tillgångar och ekonomiska resurser för ett eller flera av nedanstående ändamål, och förutsatt att kommittén inte har fattat ett negativt beslut inom fem arbetsdagar efter en sådan anmälan:

"3. Artikel 1 ska inte gälla leverans, försäljning eller överföring av

a) vapen och tillhörande materiel av alla slag, inklusive tekniskt bistånd, utbildning, ekonomiskt bistånd och annat stöd som endast är avsett för säkerhetsändamål eller för att bistå de libyska myndigheterna i nedrustningsarbetet,

i) humanitära behov,

ii) bränsle, elektricitet och vatten som uteslutande är avsett för civilt bruk,

b) handeldvapen, lätta vapen och tillhörande materiel som tillfälligt exporteras till Libyen uteslutande för användning av Förenta nationernas personal, företrädare för media samt biståndsarbetare och åtföljande personal,

iii) återupptagande av Libyens produktion och försäljning av kolväten,

efter förhandsanmälan till kommittén och förutsatt att kommittén inte har fattat ett negativt beslut inom fem arbetsdagar efter en sådan anmälan."

iv) upprättande, drift eller förstärkning av den civila regeringens institutioner och den civila offentliga infrastrukturen, eller

v) stöd till återupptagande av banksektorns verksamhet, inbegripet stöd eller underlättande av internationell handel med Libyen,

⁽¹⁾ EUT L 58, 3.3.2011, s. 53.

⁽²⁾ EUT L 78, 24.3.2011, s. 24.

- b) den berörda medlemsstaten har meddelat kommittén att dessa penningmedel, andra finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser inte kommer att göras tillgängliga för eller kunna gagna de personer som avses i punkt 1,
- c) den berörda medlemsstaten i förväg har rådgjort med de libyska myndigheterna om användningen av sådana penningmedel, andra finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser, och
- d) den berörda medlemsstaten har informerat de libyska myndigheterna om den anmälan som lämnats i enlighet med denna punkt och de libyska myndigheterna inte har motsatt sig detta inom fem arbetsdagar efter tillgängliggörande av sådana penningmedel, andra finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser.”
- c) följande punkt införs:

”5a Punkt 1 a ska inte hindra en förtecknad enhet från att göra en betalning i samband med ett avtal som ingåtts innan en sådan person eller enhet fördes upp på förteckningen i enlighet med detta beslut, under förutsättning att den berörda medlemsstaten har fastställt att betalningen

inte direkt eller indirekt tas emot av en person eller enhet som avses i punkterna 1 och 1a, och den berörda medlemsstaten till kommittén har anmält avsikten att göra eller ta emot sådana betalningar eller att bevilja tillgång till penningmedel, andra finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser för detta ändamål, tio arbetsdagar före ett sådant beviljande.”

Artikel 2

Uppgifterna om de enheter som förtecknas i bilagan till detta beslut ska strykas från förteckningarna i bilagorna III och IV till beslut 2011/137/Gusp.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 22 september 2011.

På rådets vägnar
M. DOWGIELEWICZ
Ordförande

Rådets beslut 2011/729/GUSP av den 10 november 2011 om ändring av beslut 2011/137/GUSP om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen

Prop. 2011/12:128
Bilaga 5

11.11.2011

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 293/35

BESLUT

RÅDETS BESLUT 2011/729/GUSP

av den 10 november 2011

om ändring av beslut 2011/137/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, och

av följande skäl:

- (1) Den 28 februari 2011 antog rådet beslut 2011/137/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen ⁽¹⁾, genom vilket Förenta nationernas (FN) säkerhetsråds resolution 1970 (2011) genomförs.
- (2) Den 23 mars 2011 antog rådet beslut 2011/178/Gusp ⁽²⁾ om ändring av beslut 2011/137/Gusp och om genomförande av FN:s säkerhetsråds resolution 1973 (2011).
- (3) Den 22 september 2011 antog rådet beslut 2011/625/Gusp ⁽³⁾ om ändring av beslut 2011/137/Gusp och om genomförande av FN:s säkerhetsråds resolution 2009 (2011).
- (4) Den 27 oktober 2011 antog FN:s säkerhetsråd resolution 2016 (2011) i vilken det beslutades att bestämmelserna i

punkterna 6–12 i säkerhetsrådets resolution 1973 (2011) bör upphöra den 31 oktober 2011.

- (5) Beslut 2011/137/Gusp bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

Artikel 1

Artikel 3a i Beslut 2011/137/Gusp ska utgå.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 10 november 2011.

På rådets vägnar

M. DOWGIELEWICZ

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 58, 3.3.2011, s. 53.

⁽²⁾ EUT L 78, 24.3.2011, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 246, 23.9.2011, s. 30.

Rådets beslut 2011/867/GUSP av den 20 december 2011 om ändring av beslut 2011/137/GUSP om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen

Prop. 2011/12:128
Bilaga 6

L 341/56

SV

Europeiska unionens officiella tidning

22.12.2011

RÅDETS BESLUT 2011/867/GUSP av den 20 december 2011

om ändring av beslut 2011/137/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

(6) Beslut 2011/137/Gusp bör ändras i enlighet med detta.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, och

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

av följande skäl:

Artikel 1

Artikel 6.1a i beslut 2011/137/Gusp ska ersättas med följande:

(1) Den 28 februari 2011 antog rådet beslut 2011/137/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen⁽¹⁾, bland annat för att genomföra Förenade nationernas (FN) säkerhetsråds resolution 1970 (2011).

"1a. Alla penningmedel, andra finansiella tillgångar och ekonomiska resurser som ägs eller kontrolleras direkt eller indirekt av

(2) Den 23 mars 2011 antog rådet beslut 2011/178/Gusp⁽²⁾ om ändring av beslut 2011/137/Gusp för att genomföra FN:s säkerhetsråds resolution 1973 (2011).

a) Libyan Investment Authority, och

b) Libyan African Investment Portfolio

(3) Den 22 september 2011 antog rådet beslut 2011/625/Gusp⁽³⁾ om ändring av beslut 2011/137/Gusp för att genomföra FN:s säkerhetsråds resolution 2009 (2011).

och som sedan den 16 september 2011 är frysta ska förbli frysta."

(4) Den 10 november 2011 antog rådet beslut 2011/729/Gusp⁽⁴⁾ om ändring av beslut 2011/137/Gusp bland annat för att genomföra FN:s säkerhetsråds resolution 2016 (2011).

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

(5) Den 16 december 2011 beslutade den kommitté i säkerhetsrådet som inrättats enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1970 (2011) i enlighet med punkt 19 i FN:s säkerhetsråds resolution 2009 (2011) att två enheter inte längre ska ingå i förteckningen.

Utfärdat i Bryssel den 20 december 2011.

På rådets vägnar
M. DOWGIELEWICZ
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 58, 3.3.2011, s. 53.

⁽²⁾ EUT L 78, 24.3.2011, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 246, 23.9.2011, s. 30.

⁽⁴⁾ EUT L 293, 11.11.2011, s. 35.

Svensk författningssamling

Förordning om tillämpning i fråga om Libyen av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner;

SFS 2012:113

Utkom från trycket
den 19 mars 2012

utfärdad den 15 mars 2012.

Regeringen föreskriver följande.

Genomförande av sanktioner

1 § Lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner ska tillämpas i fråga om Libyen i enlighet med rådets beslut 2011/137/GUSP av den 28 februari 2011¹ om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen.

Denna förordning träder i kraft den 22 mars 2012.

På regeringens vägnar

GUNILLA CARLSSON

Lars Nilsson
(Utrikesdepartementet)

¹ EUT L 58, 3.3.2011, s. 53 (Celex 32011D0137).

Svensk författningssamling

Förordning om vissa sanktioner mot Libyen;

SFS 2012:114

Utkom från trycket
den 19 mars 2012

utfärdad den 15 mars 2012.

Regeringen föreskriver följande.

1 § Denna förordning innehåller föreskrifter om förbud och andra åtgärder för att i Sverige genomföra vissa sanktioner mot Libyen som har antagits av Europeiska unionens råd genom rådets beslut 2011/137/GUSP av den 28 februari 2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen¹.

Definitioner

2 § Med krigsmateriel avses i denna förordning sådan materiel som är upptagen i bilagan till förordningen (1992:1303) om krigsmateriel.

Med paramilitär utrustning avses sådan utrustning som är upptagen i bilagan till denna förordning.

Förbud mot att köpa, importera eller transportera krigsmateriel m.m.

3 § Det är inte tillåtet att från Libyen köpa, importera eller transportera krigsmateriel, paramilitär utrustning eller reservdelar till sådan materiel eller utrustning. Förbudet gäller oavsett om materielen eller utrustningen har sitt ursprung inom Libyens territorium eller inte.

Förbud mot att leverera, sälja, överföra eller transportera paramilitär utrustning till Libyen

4 § Det är inte tillåtet att direkt eller indirekt leverera, sälja, överföra eller genom Sverige transportera paramilitär utrustning till Libyen eller för användning i eller till förmån för Libyen, oavsett om utrustningen har sitt ursprung inom Sverige eller inte.

Undantagna från förbudet är leverans, försäljning eller överföring som på förhand har godkänts av Förenta nationernas sanktionskommitté (kommitén) som etablerats enligt Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1970 (2011).

¹ EUT L 58, 3.3.2011, s. 53 (Celex 32011D0137).

SFS 2012:114

Efter förhandsanmälan till kommittén och förutsatt att kommittén inte har fattat ett negativt beslut inom fem arbetsdagar efter en sådan anmälan, gäller undantag från förbudet även för leverans eller överföring av

1. paramilitär utrustning som endast är avsedd för säkerhetsändamål eller för att bistå de libyska myndigheterna i nedrustningsarbetet, och

2. paramilitär utrustning som tillfälligt exporteras till Libyen uteslutande för användning av Förenta nationernas personal, företrädare för medier samt biståndsarbetare och åtföljande personal.

Gemensamma bestämmelser om transporter

5 § Förbuden enligt 3 och 4 §§ gäller även transport av materiel och utrustning på fartyg och luftfartyg som är registrerade i Sverige.

Tillsyn

6 § Inspektionen för strategiska produkter och Tullverket ansvarar var och en inom sitt ansvarsområde för tillsyn över förbuden enligt 3 och 4 §§. Tullverket ansvarar inom sitt ansvarsområde, i samverkan med Transportstyrelsen, för tillsyn över förbudet enligt 5 §.

Myndigheterna ska i sin tillsyn samråda med varandra och lämna varandra de uppgifter som behövs för tillsynen.

Denna förordning träder i kraft den 22 mars 2012.

På regeringens vägnar

GUNILLA CARLSSON

Lars Nilsson
(Utrikesdepartementet)

Bilaga   **SFS 2012:114**

Förteckning över paramilitär utrustning

Med paramilitär utrustning avses följande utrustning, om den inte samtidigt tas upp i bilagan till förordningen (1992:1303) om krigsmateriel.

1. Eldrörsvapen med kaliber < 20 mm.
2. Ammunition speciellt utformad för eldrörsvapen enligt punkten 1.
3. Vapensikten.
4. Bomber och andra explosiva laddningar.
5. Explosiva ämnen.
6. Utrustning till skydd mot konventionella stridsmedel.
7. Övningsmateriel för militär verksamhet.
8. Spanings- och mätutrustningar med militära prestanda för observation i mörker.
9. Utrustning för tillverkning av utrustning enligt punkterna 1–8.
10. Speciell teknologi och mjukvara för utrustning enligt punkterna 1–9.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 22 mars 2012

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Björklund, Bildt, Ask, Larsson, Hägglund, Borg, Sabuni, Billström, Adelsohn Liljeroth, Björling, Ohlsson, Attefall, Kristersson, Elmsäter-Svärd, Hatt, Ek, Löf

Föredragande: statsrådet Bildt

Regeringen beslutar proposition Tillämpning i fråga om Libyen av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner